

[...]

35.272/II/PN
MD/RV

Mijnheer de Vice-Eerste Minister,

Ter zitting van 8 april 2004 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht betreffende het gebruik van de talen in de Belgische ambassade te Kiev.

Concreet steunt de klager zich op het antwoord dat de minister van Buitenlandse Zaken gegeven heeft op de parlementaire vraag nr. 3-307 van 8 oktober 2003 aangaande het feit dat Nederlandstaligen die in april en mei 2003 telefonisch contact hadden opgenomen met de Belgische ambassade in Kiev, enkel in het Frans of in het Oekraïens zouden zijn te woord gestaan.

Uit het antwoord op die parlementaire vraag blijkt wat volgt:

"Het gering aantal Belgische statutaire ambtenaren waarover de Belgische ambassade in Kiev beschikt, laat niet toe deze ambtenaren de telefooncentrale toe te vertrouwen.

Het is trouwens meestal aangewezen dat de telefonist(e) een lokaal aangeworven agent is, daar de meeste gesprekken in het Russisch of het Oekraïens verlopen. Naast deze twee talen moeten de lokaal aangeworven agenten ook ten minste een van onze nationale talen kennen, en daarnaast ook het Engels beheersen. Bij de agenten die recent werden aangeworven is, in de consulaire sectie, ook een bediende die de Nederlandse taal perfect beheerst, wat zeer zeldzaam is. In april en mei 2003 was deze persoon in ziekteverlof."

De klager vraagt bovendien dat er een onderzoek zou worden ingesteld naar het telefonische taalgebruik in alle Belgische ambassades in het algemeen. Dit, conform artikel 61, §§ 3 en 4, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

*

* *

Conform artikel 47, § 5, van de SWT, worden de buitenlandse diensten zo georganiseerd dat het Belgische publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans kan te woord gestaan worden.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

Aangaande de vraag van de klager tot het onderzoeken van het taalgebruik bij telefonische contacten in alle Belgische ambassades in het buitenland, is de VCT, met één tegenstem van de Nederlandse afdeling, van oordeel dat er, gelet op de diversiteit van de ambassades en hun vestigingsplaatsen, moeilijk van het ter plaatse gerekruteerde personeel van alle ambassades kan worden geëist dat het Frans en Nederlands kent. De VCT gaat derhalve niet in op dat verzoek.

De VCT suggereert niettemin dat het personeel dat de telefooncentrale bedient, een minimum aan functionele woordenschat zou verwerven zodat het Nederlandstalige of Franstalige

particulieren in contact kan brengen met een personeelslid dat bedoelde talen machtig is.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS